

land skriver et Brev, vil det komme 12 Timer tidligere til Hovedpladserne paa Kontinentet, end naar en Kjøbmand i Sjælland skriver. Hvis det er Tilfældet, saa vil det være en ganske betydelig Tilbagegang for os; hvis den hurtige Forbindelse med Tydskland opfører ad den Vej. Samtidig se vi, hvilken Betydning det har paa andet Sted, at Tydskland bliver ved med deres Sløg fra Flensborg. De ere ikke tilbøielige til at opgive dem, de fastholde deres Sløg oppe fra det nordlige Slesvig, og naar saa vi komme fjørende med vore Stude, saa kunne vi se, hvorledes vi komme med. Derfor skal jeg tillade mig at paastaa, at, dersom den hurtige direkte Forbindelse, vi nu have, aldeles skal ophøre, og dersom det det er sandt, hvad der her paastaas om Følgerne for Person-, Post- og Varesforbindelsen, saa vil det Hele gaa tilbage. Det er klart, at, naar man ophører at støtte det, der skal føres gennem vort Land, da opfører ogsaa de private Skibe at gaa, thi saa have de Intet at seile med, og det er endvidere temmelig klart, at, naar den meget store og vigtige vestnorske Post skal ligge og hylte 12 Timer et eller andet Sted i Danmark for, at naae Hovedlandene, saa vil den temmelig sikkert høre op at gaa denne Vej, og der har da ogsaa været paatænkt ikke alene i Hjør, men jeg ser ogsaa i Aar, at etablere en direkte Postforbindelse fra Vestnorge til England, og medens vi før havde Jernbanen gennem Sjælland, saa vil man sende Dampskibe direkte fra Norge til Kiel, der seile uden om os med det Hele, og saa komme vi til at ligge for os selv. Nu skal jeg derfor tillade mig at spørge: Dersom det er Tilfældet, er det saa rigtigt? Er det hensynsfuldt enten overfor os Syder eller overfor Staten i det Hele? Jeg skal tillade mig at paastaa, at det vil blive et betydeligt Tab for Banen. Jeg veed nu nok, hvad der vil komme som Indvending mod mig, nemlig at Banerne have sat Penge til, og at man beholder Banebestyrrelsen, at den ikke holder Balance, men jeg skal minde om, at, selv om det virkelig skulde koste Noget at holde saadanne Sløg, denne direkte Forbindelse med den tydske Post i Gang, saa vil vist den indirekte For tjeneste kunne opveie det Tab, som deraf vil forvoldes. Vi komme til mere og mere at spolere os, og man kommer til at mishandle os Syder deroppe, hvilket jeg for mit Vedkommende bestemt vil protestere imod. Jeg maa erindre om, at vi have over to Femtedele af vor Forbindelse med Tydskland. I Stedet for at faae, hvad vi netop ønske, saa god og hurtig Forbindelse som muligt, saa er dette netop et Tilbagestridt. Jeg

kunne have Øst til at spørge, hvorfor man egentlig vil gjøre det, om der ikke skulde ligge noget Andet bagved. Vi Syder blive mistænksomme overfor det, man kalder Kjøbenhavneri, vi have set det i den senere Tid, da Syderne saa meget bade om en Længdebane gennem Sjælland. Vi havde den Gang et nationalliberalt Ministerium med Krieger som Indenrigsminister, og det blev den Gang til en Overbane fra Aarhus til Viborg, i Stedet for Længdebanen. Vi kunne alt saa ikke Andet end blive meget mistænksomme ved at se dette, der ligesom smager af Kjøbenhavneri, det var ligesom man vilde tvinge os. Vi bevilge jo af glad Hjerte, hvad der forlanges til Kjøbenhavn — ikke til Fæstninger, lad dem beholde dem — men de skulle have Frilager, den ene kostbare Bygning efter den anden, og Trafikken ført hen derover. Det er fuldkommen rigtigt, jeg gaar med dertil, vi gaa i det Hele taget med Glæde med til at støtte vor Hovedstad paa alle Maader, men derfor kunne vi ikke finde os i at blive behandlet som Stedbørn og udelukkede paa en saadan Maade, som det synes, vi skulle. Forinden jeg slutter, skal jeg endnu tillade mig at bemærke, at det næsten synes, som om man er bange for, at vore Sympathier skulle gaa til Tydskland. Det er der nu ingen Fare for, men jeg vil dog sige, at man langt snarere vil vække tydske Sympathier ved at mishandle os end ved at behandle os vel. Jeg vil derfor tillade mig, hvor meget jeg end ønsker Trafikken hjulpen her, at sige at dersom vi ikke samtidig passe paa Trafikken gennem Sjælland, saa kunne vi risikere, at den hele Trafik gaar tabt, hvis den nemlig, i Stedet for at gaa over Kjøbenhavn, begynder at gaa over Øst. Maa ske den en Dag begynder derpaa, og saa kunne vi sige: Gudnat til den. Nu have vi set en stor Skandinaviske Trafik over Frederikshavn, nu skal den maa ske ødelægges. Hvis nu en skønne Dag Trafikken over Kjøbenhavn gaar tabt, saa sidde vi der for os selv som i et lille Kina, medens de Andre seile forbi os i Øst og i Vest. Derfor vil jeg altsaa bede Dem vel at tage Hensyn til ikke at ødelægge en godt indarbejdet Route. Naar De da spørge mig, hvad jeg da egentlig mener, saa vil jeg sige: Jeg vil gjerne være med til at støtte Esbjerg-Routen, Gjedser-Routen og alle fornuftige Router gennem Landet, men jeg skal samtidig tillade mig bestemt at henstille til den høitærede Minister og det ærede Finantsudvalg inden 3die Behandling at tage under Overveielse, om der ikke bør gøres noget Alvorligt fra Statens Side for at bibeholde denne Route, denne gjens